

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206551
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4617206551.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, sudcom Ľubošom Chrenkom, v právnej veci žalobcu: O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. U., časť U. XX, t.č. XXX XX B. XX, zast.: Advokátska kancelária Timoranská&Štofková, s.r.o., so sídlom Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, IČO: 36 813 401 proti žalovanej: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, zastúpená: Mgr. Peter Rybánsky, advokát so sídlom 949 01 Nitra, Farská 46, IČO: 44 036 213, o zaplatenie 5 156,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 156,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 475,44 eura od 27.02.2018 do zaplatenia a zo sumy 680,65 eura od 28.09.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku, v časti úroku z omeškania, súd žalobu zamieťa.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako i v odvolacom konaní v pomernej časti vo výške 65,90 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Dňa 30.11.2017 podal žalobca na tunajšom súde žalobu voči žalovanej domáhajúc sa uloženia povinnosti zaplatiť mu sumu 5 535,42 eura z dôvodu, že so žalovanou ešte za trvania ich manželstva uzatvorili v Poštovej banke zmluvu o úvere, pôžičku na bývanie vo výške 3 500 eur. Peniaze boli použité na rekonštrukciu spoločného rodinného domu. Od rozvodu manželstva v januári 2014 splácal mesačné splátky sám zo svojho príjmu, bez toho, aby mu žalovaná polovicu tejto sumy uhradila. Za február až december 2014 to bola čiastka 572 eur, za rok 2015 čiastka 624 eur, za rok 2016 čiastka 624 eur a za rok 2017 takisto čiastka 624 eur, spolu tak uhradil 2 444 eur.

1.1. Spolu so žalovanou ešte za trvania manželstva uzatvorili v Prvej stavebnej sporiteľni zmluvu č. XXXXXXXXXXXX pôžičku na rekonštrukciu rodinného domu. Peniaze boli použité na rekonštrukciu spoločného rodinného domu. Od rozvodu manželstva v januári 2014 splácal mesačne splátky sám zo svojho príjmu bez toho, aby mu žalovaná polovicu tejto sumy uhradila. Za február až december 2014 to bola čiastka 2 019,05 eura, za rok 2015 čiastka 2 202,60 eura, za rok 2016 čiastka 2 202,60 eura a za rok 2017 takisto čiastka 2.202,60 eura, spolu tak uhradil z tejto zmluvy 8 626,85 eura.

1.2. Viackrát osobne aj telefonicky sa pokúšal so žalovanou dohodnúť, aby mu 1-icu z uhradenej čiastky vrátila, nakoľko spoločnú nehnuteľnosť predali každý z nich v polovici, avšak márne.

1.3. Listom právnej zástupkyne žalobca uviedol, že si uplatňuje aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy od 29.11.2017 do zaplatenia.

1.4. Na pojednávaní dňa 28.09.2018, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, keď premlčacia lehota je všeobecná v trvaní troch rokov, žalobca vo vzťahu k Poštovej banke vzal žalobu späť za obdobie 2/2014 do 10/2014, t.j. za 9 mesiacov (9x52) z čoho 1-ica je 234,- eur. Zároveň žalobca rozšíril žalobu o 5 splátok za obdobie od 1/2018 do 5/2018, t.j. o 130,- eur. Vo vzťahu k Prvej stavebnej sporiteľni žalobca zobral žalobu späť tiež za rovnaké obdobie 2/2014 až 10/2014, t.j. 825,97 eura a zároveň rozšíril žalobu o 6 splátok zaplatené v roku 2018 (6x 183,55 eura= 1 101,30 eura) z toho je uplatnená čiastka v 1-ici 550,65 eura. Žalobu tak rozšíril žalobca celkom o 680,65 eura. A čo do sumy 1 059,98 eura s prísl. žalobu zobral späť. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 5 156,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 475,44 eura od 29.11.2017 a zo sumy 680,65 eura od 28.09.2018 do zaplatenia.

1.5. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.09.2018 č.k. 6C/71/2017-197 bolo konanie, čo do sumy 1 059,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.11.2017 do zaplatenia, zastavené.

2. Okresný súd rozsudkom zo dňa 15. februára 2019 č. k. 6C/71/2017-200 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4 038,10 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 487,45 eura od 27.02.2018 a zo sumy 550,65 eura od 28.09.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. (výrok I.) 2. Vo zvyšku súd podanú žalobu zamietol. (výrok II.) O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď žalobcovi vzhľadom na pomer jeho úspechu a neúspechu v danom spore priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,92 %. O výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným rozhodnutím. (výrok III.) Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie považoval podanú žalobu žalobcu v časti uplatneného nároku žalobcu na úhradu splátok uhrádzaných titulom uzavretej zmluvy o medziúvere a stavebnom (spotrebiteľskom) úvere zo dňa 15.02.2012 za dôvodnú. K záveru v tomto smere dospel súd preto, že na plnenie podľa uvedenej zmluvy boli povinné obidve strany sporu, ako solidárni dlžníci v zmysle § 145 ods. 2 OZ. Poskytnutý úver z tejto zmluvy bol v podstatnej časti použitý na splatenie predchádzajúcich medziúverov a ďalšia časť bola podľa zdokladovania použitia úveru použitá účelovo na rekonštrukciu rodinného domu v tom čase patriacemu stranám tohto sporu. Pretože BSM strán sporu nebolo vypořiadané v trojročnej prekluzívnej lehote dohodou a ani súdnym rozhodnutím, súd bol toho názoru, že BSM bolo vypořiadané tretím spôsobom, t. j. podľa § 149 ods. 4 OZ. Úhrada voči Prvej stavebnej sporiteľni sa týkala spoločnej pôžičky, úveru manželov a vzhľadom k tomu, že žalobca za dané obdobie splnil spoločný a nerozdielny záväzok obidvoch manželov, vzniklo mu následne právo, aby mu žalovaná zaplatila polovicu ním poskytnutého plnenia, pretože ako manželia mali spoločnú pôžičku, pričom neskôr sa rozviedli, o ich spoločnom majetku platí to, čo je zakotvené v ust. § 149 ods. 4 OZ. Žalobca, ktorý zaplatil celý dlh uvedený v žalobe, sa týmto spôsobom mohol domáhať od žalovanej, aby mu nahradila (zaplatila) čo sama mala na tento dlh zaplatiť podľa rovnakého podielu obidvoch manželov na predmetnom dlhu. Žalobca za predmetné obdobie v súvislosti s následným rozšírením žaloby o šesť splátok celkovo uhradil 4 038,10 eura, t. j. navyiac ako mal sám titulom vlastnej povinnosti uhradiť. Podľa špecifikácie obsiahnutej v podanej žalobe od 02/2014 do konca roka 2017 žalobca uhradil 8 626,85 eura, z čoho polovica predstavuje sumu 4 313,43 eura. Na základe rozšírenia žaloby o šesť ďalších splátok žalobca uhradil 1.101,30 eura, z čoho polovica predstavuje 550,65 eura s tým, že neskôr v priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby ohľadne sumy 825,97 eura a to konkrétne za obdobie splátok 02/2014 až 10/2014, čo súviselo so vznesenou námietkou premlčania žalovanou. Žalobcovi potom súd priznal sumu 4 038,11 eura (4 313,43 eura - 825,97 eura + 550,65 eura). Úrok z omeškania priznal súd žalobcovi podľa § 517 OZ a § 3 nar. vlády vo výške 5 % z pôvodne dlžnej sumy od 29.11.2017. V konaní žalovaná vzniesla námietku premlčania, ku ktorej prvoinštančný súd poznamenal, že regresný nárok podľa § 511 ods. 3 OZ je majetkovým právom premlčujúcim sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, pričom žalobca na vznesenú námietku premlčania žalovanou zareagoval tým spôsobom, že čiastočne späťvzal premlčaný nárok. Pokiaľ ide o nárok žalobcu uplatnený titulom úhrad splátok na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 30.11.201 s Poštovou bankou, súd zistil, že túto zmluvu uzatváral výlučne samotný žalobca a nešlo o spoločný záväzok so žalovanou. Uvedené potom znamená, že na plnenie dlhu bol povinný iba žalobca, a nie obidve strany sporu ako solidárni dlžníci. Na takýto dlh by bolo možné prihladiť iba vtedy, ak by zaň bola získaná určitá majetková hodnota patriaca do BSM. Ak si finančné prostriedky požičal iba žalobca, je povinný takýto dlh splatiť iba on a žalovaná nemá právny titul podieľať sa na takejto úhrade. Preto v tejto časti podanú žalobu súd zamietol.

3. Proti predmetnému rozsudku, v častiach jeho výroku II. a III., podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/71/2017 zo dňa 15.02.2019 vo výroku II. a III. zmenil tak, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť sumu 1 117,99 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 987,99 eura od 27.11.2017 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 130 eur od 28.09.2018 do zaplatenia a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázal na odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j. nesprávne právne posúdenie veci.

3.1. Proti rozsudku, v jeho výrokoch I. a III., podala odvolanie aj žalovaná s tým, aby súd v napadnutej časti rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne ak zvolí postup podľa § 388 CSP aby rozsudok zmenil a žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

4. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5Co/103/2019 - 340 zo dňa 27.05.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie dôsledne posúdiť obsah úverových zmlúv, na základe ktorých žalobca uplatňuje svoj žalobný nárok, a to aj s poukazom na v čase uzatvorených zmlúv obsah VOP ich poskytovateľov (veriteľov). V tejto súvislosti vezme zreteľ na to, ktorá zo strán tieto zmluvy podpisovala, v akom časovom období a v akej pozícii. Až následne vyhodnotí, či k podpísaniu týchto zmlúv došlo s vedomosťou žalovanej, resp. proti jej vôli. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalovanú. Pokiaľ ide o úverovú zmluvu uzatvorenú s Poštovou bankou, a.s., tak v prípade tejto zmluvy, resp. jej dosahu iba na žalobcu, resp. aj žalovanú, bude povinnosťou prvoinštančného súdu zohľadniť aj čl. 4.1 tejto zmluvy a z jeho obsahu aj vyvodiť príslušné právne závery, ktoré zároveň pretaví aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku. V neposlednej miere pri posudzovaní vzniku záväzku bývalých manželov a ich posudzovaní za spoločné alebo individuálne, zohľadní súd čas ich vzniku, obdobie spoločného hospodárenia manželov, ustanovenie § 143, § 145 ods. 2 OZ, ako aj obsah rozvodového spisu strán tohto sporu. Vzhľadom k tomu, že obidva úvery boli čerpané počas trvania manželstva strán sporu, veci počas tohto úveru zakúpené zdieľajú režim BSM. Súd prvej inštancie musí vziať v ďalšom konaní zreteľ na to, že v danom spore sa nevyporiadavajú nároky z BSM, ale samostatný nárok žalobcu, a preto zo strany prvoinštančného súdu bol namiesto postup podľa § 511 ods. 3 OZ. Na margo unesenia, resp. neunesenia dôkazného bremena v súvislosti s tým, či poskytnutý úver Poštovou bankou, a.s. žalobcovi je úverom spoločným alebo nie, dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalovanú, pretože žalobca predložením listinného dôkazu (predmetná zmluva o úvere) preukázal ním proklamované tvrdenie, že úver je spoločný. Ak žalovaná tvrdí niečo iné, musí to v rámci procesnej obrany preukázať. Ďalej bude povinnosťou súdu prvej inštancie vzhľadom na platnosť ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska právneho a aj argumentačného vyporiadať sa s obsahom ručne písaného zoznamu v spore predloženého žalovanou, ktorý by mal preukazovať vyporiadanie BSM medzi stranami tohto sporu, t. j. či mu z hľadiska jeho dôkaznej sily možno pripísať nejaké účinky. Pokiaľ ide o skúmanie prejavu vôle na strane žalovanej pri uzatvorení obidvoch úverových zmlúv, t. j. či bol vôbec daný, je potrebné vychádzať z obsahu týchto zmlúv, podpisov ich kontrahentov, ako aj tej skutočnosti, že obidve tieto zmluvy, ako vlastníčka nehnuteľnosti podpísala aj žalovaná. Z uvedenej skutočnosti súd prvej inštancie vyvodí aj procesný záver, ktorú zo strán pri preukazovaní uvedeného zaťažuje dôkazné bremeno. V ďalšom konaní ústnym dotazom na žalovanú, resp. jej právneho zástupcu súd zistí, kedy a akým spôsobom táto vzniesla kompenzačnú námietku, o ktorej sa zmieňuje v podanom odvolaní, a akej sumy z jej strany by sa vlastne mala týkať. Takisto aj tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca mal nedoplatky na úveroch iniciované výlučne ním, ktoré boli kompenzované hnutelným majetkom v jeho prospech v rámci vyporiadania BSM medzi nimi práve na základe predloženého zoznamu, musí v konaní preukázať práve žalovaná. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalovanou, odvolací súd poznamenáva, že táto sa odvíja od obsahu ust. § 454 OZ, pričom premlčacia doba (subjektívna) je dvojročná.

4.1. Pri opätovnom rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania (aj odvolacích) sa súd prvej inštancie dôsledne vyporiada s celkovým úspechom tej či ktorej strán sporu a zohľadní jej celkový pomer úspechu odčítaním neúspechu v konaní. Vezme zreteľ, čo bolo predovšetkým žalované (v danom prípade aká výška sumy), čo bolo čiastočne zastavené a z akého dôvodu, a až následne vypočíta celkový pomer úspechu toho - ktorého účastníka tohto sporu s prihliadnutím na ust. § 396 ods. 1, 3, § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 CSP.

5. Vo veci súd vytýčil termín pojednávania na deň 16.10.2020 na ktorom právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu v znení úpravy petitu v priebehu konania.

Stotožňuje sa so závermi Krajského súdu, ktoré vyslovil vo svojom uznesení, najmä čo sa týka prihladenia aj na nároky uplatnené aj zo zmluvy o úvere s Poštovou bankou. Čo sa týka vysloveného právneho názoru ohľadom premlčania uplatneného nároku, tak tento berú na vedomie.

5.1. Právny zástupca žalovanej uviedol, že je potrebné v konaní podrobne skúmať okolnosti zmeškania lehoty na vyporiadanie BSM. Poukazuje na to, že Krajský súd nevyvrátil spornosť podpisov na jednotlivých zmluvách, resp. nevyjadril sa k tomu, či zmluvy mali byť podpísané slobodne a vážne, preto považuje za potrebné v tomto konaní sa podrobne venovať aj týmto okolnostiam. Zároveň v zmysle dôkazného bremena žalovanej navrhol vypočúť dcéru strán sporu P. C., ktorej účasť na pojednávaní za účelom jej výsluchu zabezpečil. Čo sa týka kompenzačnej námietky, ide o dva rukou písané dokumenty, z ktorých vyplýva, resp. na jednej listine je uvedené zoznam spoločného majetku, ktorý pripadol žalobcovi v celkovej hodnote 10 605,- eur a na druhom je uvedený zoznam majetku, ktorý mal pripadnúť po rozvoде žalovanej. K momentu uplatnenia kompenzačnej námietky poukazuje na pojednávanie konané dňa 14.11.2018 a má za to, že vtedy bola uplatnená.

5.2. Žalobca na pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že zoznam vecí nachádzajúci sa v spise na čl. 179-180 vidí prvýkrát, je tam iba pár vecí, ale žalovaná dostala komplet celý nábytok. Jemu napísala práčku, ale práčku nemá. Skrine zobral dve, mali vyše 20 rokov. Krovínorez nevie, kde nabrali, lebo ho nemali. Kosačku benzínovú kúpil od dcéry za 2 000 Sk a v tejto listine sa uvádza 350,- eur, mlynček na mäso nestal 120,- eur, mohol stáť asi 2 000 Sk je asi 20 ročný. Krájač si zobral, ale nemá hodnotu 80,- eur, stál asi 1 000,- Sk. Z vecí, ktoré si zobrala žalovaná, nie je tam napísaný počítač, notebook, mikrovlnka, kávovar, všetky hrnce, detská izba. Dodáva, že o týchto dvoch listinách nevedel, spisovala to asi žalovaná s dcérou. Fúriky dostal od otca, keď stával dom, majú 50 rokov. Golasádu ani nemal, kľúče mal staré, ktoré mu dal otec. Ďalej je tam uvedené, že za Peugeot splácali splátky 225,- eur, ale bolo to uhrádzané z jeho účtu, s ktorým mala dispozičné právo žalovaná. Dva roky chodila na tomto aute do roboty, ale keď si našla partnera, on jej to neumožňoval. A keď robila v P. zarobila mesačne 150 eur, nevie z čoho by to zaplatila. Splátky boli z roku 2012 - 2014. Keď sa od nej odsťahoval, vypli jej ešte aj plyn, lebo nemala ho z čoho platiť. On si zobral čerpadlo, vŕtačku, ručné náradie, kľúče, kliešte, benzínovú kosačku, hotdogovač, mlynček na mäso, stolík pod TV mu poslala žalovaná po rozvoде. LCD televízor mu zostal. Hnuteľný majetok si nedelili. On prišiel na dodávke so zaťkom, naložil si veci, zobral si dve skrine, to bolo všetko. Keď bol v dome druhýkrát, tak si zobral televízor. Býval vtedy u priateľky a tá mu povedala, aby si nič nebral, ona mala svoj nábytok. Žalovanej nechal komplet celý dom. Neskôr mu poslala zopár tanierov a zo dve misky. Oni sa vôbec nedelili, nechal jej všetko. Zobral si veci, ktoré potreboval, žalovaná si do svojho zoznamu nenapísala, že jej zostal TV ktorý stal 20 000,- Sk, tiež tam nie je počítač, ktorý stál 20 000,- Sk, takisto notebook. Po tom ako nežili spolu intímne, výplatu jej dával na nočný stolík, išlo o výplatu žalovanej, ktorú vybral z účtu. Ale žalovaná mala zaplatiť platby za elektrinu, ale sa tak nestalo. Žalovaná vie veľmi dobre ako boli použité peniaze z Prvej stavebnej sporiteľne, nakúpilo sa pod stromček, potom sa išlo na východ, kupovali sa darčeky, mäso. Žalovaná dobre vie, aj z toho druhého úveru, kde peniaze išli.

5.3. Žalovaná na pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že zoznam ku ktorému sa vyjadroval žalobca, písala ona, keď sa sťahoval žalobca, detská izba zostala preto, lebo v nej bývali ich deti. Uvedené dve listiny spisovala sama, bez prítomnosti žalobcu. Je pravdou, že ešte zostali ďalšie veci, ktoré na zoznam nedala, TV bol starý, nefunkčný, notebook si zobral žalobca, jednu práčku dal žalobca svojej matke do V.. Kosačku kupovali v Moundfiede, Peugeot takisto patrila jej ako aj žalobcovi. Keď zarábala almužnu, ako uvádza žalobca, tak nemohla splácať auto ani úvery, čo bolo ešte za trvania manželstva. Je pravda, že predmetné zmluvy podpisovala, tú na Poštovej banke si nepamätá. Po nahliadnutí do zmluvy uviedla, že sa to podobá na jej podpis. Dodáva, že keď sa kúpil Peugeot, potom sa zobral úver z Prvej stavebnej, tak sa mali povyplácať predchádzajúce dlhy a tiež aj auto sa malo z toho vyplatiť. Ale sa tak nestalo a peniaze sa minuli. Nevie povedať, ako sa minuli. Mala sa robiť fasáda, chodníky okolo domu a nič sa nerobilo. Peniaze z Prvej stavebnej boli na účte, ktorý bol spoločný a aj ona mala k nemu riadny prístup, nevie ako sa minuli, je pravdou, že žili spolu ako manželia, bolo to v roku 2012, kedy sa bral tento úver.

5.4. Svedkyňa P. C., na pojednávaní uviedla, že je dcérou strán sporu. So žalobcom sa nerozpráva, s matkou áno. Pamätá si, že raz brali z Prvej stavebnej sporiteľne úver, vie, že žalobca hovoril žalovanej, aby to zobrali, že prerobia fasádu, spravia chodníky okolo domu a že sa vyplatí auto. Nevie, ako sa tieto peniaze použili. Je pravdou, že v tom čase žili žalobca a žalovaná spolu aj riadne hospodárili. Žalobca stále prefinancoval nejaké úvery. Žalobca určite neminul peniaze sám pre seba, mali so žalovanou

spoločný účet. Do 16 rokov jej veku žila spolu s rodičmi, rok k ním nechodila, pretože sa nerozprávala so žalobcom a potom k ním chodievala každý víkend, tak boli stále spolu. Keď sa rozviedli rodičia, nežili spolu. Ona vtedy žila v Nemecku, každé tri mesiace chodila domov, keď sa vrátila, otec tam už nebol a v dome už nebol televízor, chýbali kosačky, vŕtačky. Vie, že zobral auto. Ona so žalovanou spisovali zoznam, to bolo spisované ešte cez skype. Nepamätá si, ako ten zoznam vyzeral. Vie, že otec hovoril, aby sa zobrali úver, aby sa niečo pofinancovalo, žalovaná sa nechcela toľko zadlžovať. Výslovne nepovedala že nie. V čase, keď si brali tento úver, v roku 2012, ona žila s rodičmi, nakoľko síce odišla od nich, keď mala 16, ale vrátila sa, keď mala 19 rokov. Na pol roka išla pracovať do Čiech. Vtedy začali nezhody medzi rodičmi, keďže jej telefonovala sestra, ktorá mala vtedy 10 rokov, že sa rodičia hádajú, ona sa vrátila späť. Pamätá si na veľký úver, čo mali na dom. Vie, že keď otec odchádzal od žalovanej, povedal aby si ho platila. Potom ešte vie o úvere z Prvej stavebnej. Vie, že ešte mali úver aj z Providentu, ale asi len 500 eur alebo 700 eur. Ďalej uviedla, že žalobca povedal žalovanej, aby platila tú veľkú hypotéku a on bude splácať Prvú stavebnú a tiež povedal, že nech ho vyplatí alebo dom predá.

5.5. Žalobca k výpovedi svedkyne uviedol, že so svedkyňou si veľmi dobre rozumel, zobral jej na splátky obývačku. Pôžička z Prvej stavebnej bola zo 06.06.2012 a to vo výške 52 962,31 eura, svedkyňa preberá teraz túto pôžičku, ale nie ktorá je premetom konania zo dňa 15.02.2012 na sumu 24 500 eur. Toto sa všetko malo prefinancovať, lebo mali ešte ďalšie úvery, peniaze, ktoré povedala svedkyňa, že mali byť použité na fasádu boli použité do stravy. Tá väčšia suma hypotekárneho úveru bola uhradená potom, ako sa predal rodinný dom. Predajom domu mala vlastne žalovaná úver vyplatený a chcel, aby doriešili aj jeho pôžičku a povedala mu, že aby si to sám vyplatil. Keďže sa nedohodli musel podať žalobu.

5.6. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní v rámci záverečnej reči uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie má za to, že v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi nebola uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM, keď v podstate obe strany sporu sa zhodne vyjadrili, že listina, na ktorú poukazovala žalovaná nebola výsledkom dohody, ale bola spisovaná len žalovanou bez prítomnosti žalobcu, a že o obsahu tejto listiny spolu nikdy ani nejednali. Na podklade uvedeného má za to, že je potrebné v danej veci vychádzať z právneho stavu ako keď BSM vyporiadané v zákonnej 3 ročnej lehote nebolo. Čo sa týka výpovede svedkyne z jej výpovede je zrejme, že osobne nebola prítomná pri uzatváraní žiadnej z úverových zmlúv, mala približnú vedomosť o tom, že rodičia nejaké úvery mali, potvrdila tiež, že sa o úveroch doma rozprávali a že teda tak žalovaná ako aj žalobca spoločne otázku úverov doma riešili. Ku konkrétnym úverom sa vyjadriť nevedela, čo je prirodzené, keďže nebola ani zmluvnou stranou v žiadnej z úverových zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania a jej vedomosť o týchto skutočnostiach zodpovedá tomu, že je dcérou strán sporu. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že si nepamätá, že by podpisovala úverovú zmluvu s Poštovou bankou, sú toho názoru, že samotné takéto tvrdenie nepostačuje na to, aby sa zbavila záväzku z tejto zmluvy vyplývajúceho, a to aj s poukazom na právne záväzný názor Krajského súdu v zrušovacom uznesení, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dôkazné bremeno v tomto smere nesie žalovaná. Rovnako aj z CSP vyplýva, že pokiaľ strana poprie skutkové tvrdenia druhej strany je povinná uviesť vlastnú verziu udalostí a k tomuto uniesť aj príslušné dôkazné bremeno. Žalovaná v tomto smere žiaden dôkaz neprodukovala, okrem púheho vyhlásenia, že si podpis zmluvy nepamätá, pričom výpoveď svedkyne, že o takejto zmluve vedomosť nemala, takisto nemôže byť postačujúcim dôkazom nato, aby žalovaná nebola zaviazaná zo zmluvy, na ktorej jej podpis riadne figuruje, pričom v konečnom dôsledku svoj podpis ani nespochybnila a uviedla, že podpis na zmluve sa podobá na jej vlastný podpis. Čo sa týka druhej zmluvy, z ktorej si žalobca uplatňuje svoje nároky a to zmluvy z Prvej stavebnej sporiteľne, vzhľadom k tomu, že na tomto pojednávaní už k tejto zmluve nové dôkazy produkované neboli, v celom rozsahu odkazuje na jeho predchádzajúce vyjadrenia a navrhuje, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5.7. Právny zástupca žalovanej v rámci záverečnej reči na pojednávaní uviedol, že nadväzujúc na právny názor odvolacieho súdu je potrebné sa zaoberať tou skutočnosťou, či sa sporové strany nejakým spôsobom vyporiadali ohľadom majetku pochádzajúceho zo spoločného manželstva, v tomto je treba poukázať na výpoveď svedkyne, ktorá podľa jej názoru nepochybne potvrdila, že žalobca tým, že si odniesol niektoré veci zo spoločnej domácnosti mal prehlásiť, že žalovaná sa má starať výlučne o úver zaťažujúci nehnuteľnosť v spojení s tým, že svedkyňa zároveň uviedla, že počas doby na vyporiadanie BSM manželov sa žalobca ani raz nezmenil o tom, že by mal žalovanú akýmkoľvek spôsobom vyzývať na úhradu dlhu alebo nedoplatku. Je potrebné z tohto odôvodniť, že žalobca zrejme účelovo čakal a zamľčoval svoj úmysel podať žalobu po uplynutí lehoty na vyporiadanie BSM a z toho dôvodu, aby

nedošlo k prezradeniu jeho úmyslu, túto vec nejakým spôsobom nezmieňoval z čoho je možné dôvodiť, že sa sporové strany mali vyporiadať celkovo ohľadom ich BSM v čase keď si rozdeľovali predmetné hnutelné veci. O tom svedčí zároveň aj tá skutočnosť, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom BSM, bola následne odpredaná a výťažok rozdelený, čo nie je sporné v tomto konaní. Preto musí namietat názor žalobcu, že nemalo dôjsť k dohode, pretože žalobca tak ako už bolo opakovane uvedené autoritatívnym spôsobom určoval pravidlá rozdelenia alebo fungovania rodiny a preto je nutné síce aj tieto autoritatívne vyjadrenia a tvrdenia, ktorým žalovaná nemala možnosť odporovať je nutné brať ako dohodu o vyporiadaní BSM, toľž keď to mala byť vôľa žalobcu, ktorú teraz popiera. Pokiaľ ide o predmetné úvery, z ktorých záväzky sú predmetom tohto konania, opätovne z výsluchu svedkyne vyplynulo, že úver v Prvej stavebnej sporiteľni bol čerpaný na základe nátlaku vytvoreného na žalovanú, ktorá v rámci zachovania pohody v rodine privolila k tomu, aby uzatvorili ďalší úver, o čom teda svedkyňa poskytla vierohodné svedectvo, pretože bola tohto prítomná. Svedkyňa zároveň vyvrátila tvrdenia žalobcu o tom, že mal predmetný úver použiť pre účely rodiny, pretože okrem toho, že týmto úverom nebola pokrytá ani jedna zložka prehlásených činností, ktoré plánoval z týchto financií uskutočniť a to je úprava exteriérov a fasády a zároveň refinancovanie úveru na osobný automobil, k tomuto nedošlo, svedkyňa navyše pomenúvala ďalšiu osobu, ktorá mala v tom čase byť očitým svedkom toho ako sa žalobca venuje hazardným hrám, automatom. Z uvedeného je potrebné vyvodiť záver, keď tieto finančné prostriedky slúžili výlučne žalobcovi, o čom nutne musel mať vedomosť, keď v rámci vyporiadania, pri rozdeľovaní hnutelných vecí, prehlásil, že jediný úver, ktorý považuje za spoločný je hypotekárny a ostatné úvery mali byť kryté tou hodnotou vecí, ktoré si zobral. Z uvedeného je preto zrejmé, že k otázke pasívnej legitimácie žalovanej čo sa týka úveru z Prvej stavebnej sporiteľne, táto nie je legitimovaná nielen preto, že vec mala byť urovnaná v rámci rozdeľovania spoločného majetku tak ani z toho dôvodu, že tieto peniaze neboli použité pre účel rodiny. Čo sa týka pôžičky v Poštovej banke, svedkyňa potvrdila tvrdenia žalovanej, že táto nemala o tom úvere žiadnu vedomosť. Bolo to v krátkom čase predtým, ako bola uzatvorená zmluva o úvere s Prvou stavebnou sporiteľňou, preto by si na to musela pamätať. Vzhľadom na to, že ani žalovaná nevedela potvrdiť pravosť jej podpisu je nutné uzavrieť, že skutočnosť podpisu tejto zmluvy nie je preukázaná a to najmä s poukazom na to, že žalobca už v minulosti preukázateľne napodobňoval podpis žalovanej na iných dokumentoch verejnej povahy. Žalobca zároveň skutočnosť, že napodobnil podpis už v minulosti nijako nepoprel. Má teda za to, že nemožno účinky tejto zmluvy pripisovať taktiež na farchu žalovanej. Je potrebné uzavrieť, že predmetná zmluva s Poštovou bankou nebola podpísaná žalovanou a už vôbec nemohla byť podpísaná slobodne a vážne keďže je zrejmé, že podpis na tejto zmluve nebolo možné verifikovať ako jej podpis. Na základe uvedeného preto taktiež v tejto časti namietajú pasívnu legitimáciu žalovanej, keďže napriek tomu, že úver bol uzatvorený počas trvania manželstva, nemožno sa domáhať právnej ochrany spôsobom ako to robí žalobca, a to zámerne nepodať návrh na vyporiadanie BSM, aby nebolo možné v tomto vyporiadavacom konaní argumentovať, ale odkazovať na právnu fikciu v zmysle zákona o BSM, čo bezpochybné nemožno požadovať za právnu ochranu. Na základe uvedeného žalovaná navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

6. Súd doplnil dokazovanie v zmysle intencií odvolacieho súdu výsluchom žalobcu, žalovanej, svedkyne P. C., oboznámením sa s obsahom celého spisu a zistil nasledovaný skutkový a právny stav:

6.1. Žalobca a žalovaná boli manželmi. Ich manželstvo trvalo od 11.09.1992 do 06.02.2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 23.01.2014 č.k. 9P/4/2014-24. Týmto rozsudkom bolo manželstvo strán sporu rozvedené. Pre čas po rozvedení zverená vtedy malol. Q., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti žalovanej a žalobca bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 30 eur.

6.2. Dňa 30.11.2011 uzatvoril žalobca ako dlžník s Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom zmluvu o úvere, pôžička na bývanie, predmetom ktorej bol úver vo výške 3 500,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalobca sa zaviazal splácať úver v počte 120 mesačných splátok s konečným dátumom splatnosti úveru 20.11.2021, keď dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.12.2011. Zmluvu o úvere podpísala ako vlastníka nehnuteľnosti tiež žalovaná. Úver splácal žalobca mesačných splátkach po 52,- eur, ktorý po rozvedení manželstva t.j. od februára 2014 do decembra 2014 splatil 572 eur, za rok 2015 čiastku 624 eur, za rok 2016 čiastku 624 eur, za rok 2017 čiastku 624 eur, spolu takto uhradil 2 444,- eur. Ďalej v zmysle rozšírenia žaloby ako bolo preukázané uhradil 5x po 52 eur za obdobie január až máj 2018, čo spolu predstavuje 260 eur a z toho polovica sumu 130 eur. Z vyššie uvedeného vyplýva, že čiastočne žalobca zobral žalobu späť za obdobie február 2014 až október 2014

t.j. 9 mesiacov splátky po 52,- eur, čo predstavuje sumu 468 eur a z toho polovica sumu 234 eur, takže odpočítajúc túto sumu od pôvodne žalovanej sumy 1 222,- eur mínus 234 eur = 988 eur a vzhľadom na ďalšiu úhradu v roku 2018 v polovici navyše o 130,- eur predstavuje voči Poštovej banke ako i predmet konania 1 118,- eur.

6.3. Zo zmluvy o úveru č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi Poštová banka a.s. a dlžníkom žalobcom a vlastníkom nehnuteľnosti žalovanou v bode 4.1. vyplýva, že ZoÚ o úvere vzniká Banke záväzok poskytnúť Dlžníkovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených Bankou, do výšky uvedenej v ZoÚ. Banka poskytne Dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za poskytnutie úveru podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov Banky. Poskytnutím prostriedkov zo ZoÚ vzniká Dlžníkovi, každému Spoludlžníkovi a Vlastníkovi nehnuteľností záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace Pohľadávku banky (vrátane úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie (OP). Spoludlžník a Vlastník nehnuteľností sú zaviazaní na splatenie Pohľadávky banky spoločne a nerozdielne.

6.4. Dňa 15.02.2012 uzatvorili žalobca, ako dlžník, a žalovaná, ako spoludlžník - ďalší dlžník, s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. Bratislava zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru pod č. XXXXXXXX X XX vo výške 24 500,- eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasparenou sumou na účte stavebného sporenia na stavebný úver pod č. XXXXXXXX X XX. Výška mesačnej splátky vrátane úrokov a poplatky za prijatie do poistenia bola 183,55 eura s dohodnutou konečnou splatnosťou medziúveru/stavebného úveru do 31.03.2036. Po rozvoze manželstva splácal tento úver žalobca, ktorý za čas február až december 2014 to bola čiastka 2 019,05 eura, za rok 2015 čiastka 2 202,60 eura, za rok 2016 čiastka 2 202,60 eura a za rok 2017 takisto čiastka 2 202,60 eura, čo spolu predstavuje 8 626,85 eura, z ktorej sumy si žalobca uplatnil 1-icu t.j. 4 313,42 eura. Ako vyplýva z bodu 3.1. tohto rozsudku, za obdobie od februára 2014 do októbra 2014 žalobca vzal žalobcu späť čo do sumy 825,97 eura a zároveň rozšíril žalobu o 6 splátok v roku 2018, čo predstavuje sumu 1 101,30 a z toho polovica, ktorú žiada a uhradil 550,65 eura. Predmetom konania vo vzťahu k úveru voči Prvej stavebnej sporiteľni a jeho splácania je suma 4 038,10 eura (4 313,42 - 825,97 + 550,65 eura).

6.5. Z oznámenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 04.10.2018 vyplýva, že súdu zasielajú kópiu zoznamu dokladov účelového použitia spolu s kópiou dokladu na stavebné materiály vo výške 4.552,10 eura. Tento doklad účelového použitia bol prijatý v ich centrále dňa 27.02.2012 ako doklad účelového použitia k zdokladovaniu úveru v zmysle zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX a č. XXXXXXXX X XX. Zvyšné finančné prostriedky z úveru boli v zmysle úverovej zmluvy účelovo použité na splatenie dvoch predchádzajúcich medziúverov v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. a to na splatenie medziúveru č. XXXXXXXX X XX a č. XXXXXXXX XXX a na splatenie medziúveru č. XXXXXXXX X XX a č. XXXXXXXX X XX.

7. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

8. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

9. Podľa § 149 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadanie rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutel'né veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny

a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

10. Podľa § 511 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

11. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

12. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa evykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Inštitút BSM je základnou úpravou majetkových vzťahov medzi manželmi. Je v ňom vyjadrené rovnaké právne postavenie manželov po stránke hospodárskej. Pojmovým znakom tohto druhu spoluvlastníctva je bezpodielovosť. Môže vzniknúť iba medzi manželmi a jeho existencia je závislá na existencii manželstva. Do BSM patrí všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva (okrem dohody podľa § 143a OZ).

19. Vzťahy medzi manželmi a tretími osobami upravuje ustanovenie § 145 OZ. Vo veciach týkajúcich sa BSM je medzi manželmi aktívna i pasívna solidarita, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o vykonávanie bežných vecí alebo vecí ostatných, pokiaľ sú tieto právne úkony platné. Základným predpokladom pre

vyporiadanie BSM je jeho zánik. Právo na vyporiadanie BSM patrí obom manželom (okrem určitých výnimiek).

19.1. K vyporiadaniu BSM môže dôjsť: a) dohodou, b) súdnym rozhodnutím, c) uplynutím doby. Občiansky zákonník dáva prednosť dohode o vyporiadaní BSM, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 34 až § 50 OZ.

19.2. V prípade, že nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM prichádza do úvahy rozhodnutie súdu na návrh ktoréhokoľvek z manželov.

19.3. Z § 149 odsek 4 OZ je zrejмый posledný spôsob vyporiadania BSM, ktorým je uplynutie doby. Trojročná lehota tohto ustanovenia má hmotnoprávnu povahu a súčasne ide o prekuzívnu lehodu. Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

19.4. Ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli a o ich spoločnom majetku platí to čo je stanovené v ustanovení § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh tejto pôžičky (alebo viac ako polovicu) môže sa žalobou podanou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu.

20. Z citovaného ustanovenia § 511 vyplýva, že dlžníci zodpovedajú veriteľovi spoločne a nerozdielne v tom prípade, ak bolo právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu ustanovené, účastníkmi dohodnuté, alebo by to vyplývalo z povahy plnenia. Ak nebolo dohodnuté, že dlžníci sú povinní plniť spoločne a nerozdielne, je povinnosť medzi nimi delená. Veriteľ je oprávnený požadovať od každého z dlžníkov len jemu zodpovedajúci podiel, pričom treba vychádzať z toho, že tieto podiely sú u všetkých dlžníkov rovnaké, ak nebolo dohodnuté niečo iné.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo strán sporu trvalo od 11.09.1992 do 06.02.2014 kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.01.2014 č.k. 9P/4/2014-24. Zo spisu 9P/4/2014 vyplýva, že návrh na rozvod podal dňa 08.01. manžel, ktorý v návrhu uviedol, že manželka nadviazala známosť s iným mužom a nemá záujem s ním žiť.

21.1. Zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. Z dokazovania mal súd za preukázané, že do troch rokov od zániku manželstva nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou a ani jeden z nich nepodal návrh na vyporiadanie BSM na Okresnom súde. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenie, že so žalobcom bola uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM. Na preukázanie svojich tvrdení predložila písomný zoznam vecí, podľa ktorého jej pripadli hnutelné veci v hodnote 1 160,- eur a žalobcovi hnutelné veci v hodnote 10 605,- eur, na strane ktorého sa uvádza tiež 33 splátok po 225,- eur = 7 245,- eur. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že nešlo medzi stranami o dohodu týkajúcu sa vyporiadania BSM. Je síce pravdou, že pri uzavretí takejto dohody môže byť prejav vôle urobený písomne jedným z manželov a druhý k nemu môže pristúpiť, ale táto skutočnosť v konaní nebola nijakým spôsobom preukázaná. Preukázané bolo, že uvedený zoznam vecí písala samotná žalovaná, za súčinnosti dcéry strán sporu P. C., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že si volali s matkou, teda žalovanou, cez skype, a vtedy prišiel otec - žalobca aj s kamarátom a zobral si veci a vie ktoré, lebo keď odišiel tak ešte volali so žalovanou a ona jej to hovorila. Spolu so žalovanou spisovali zoznam ešte cez skype. Podstatné je, že samotný žalobca nemal vedomosť o tomto zozname a ako uviedol vo svojej výpovedi prvýkrát ho videl na pojednávaní, keď mu bol predložený dňa 16.10.2020. K zoznamu uviedol, že žalovaná má uvedených iba pár vecí, ale zostal jej komplet celý nábytok, u hnutelných vecí, ktoré sú uvedené, že si zobral bola nadhodnotená ich cena a tiež ako vyplýva z jeho výpovede niektoré veci si nevzal. Samotná žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že obe listiny - zoznam vecí písala sama, bez prítomnosti žalobcu a tiež, že je pravdou, že jej zostali ešte ďalšie veci. Z uvedeného je teda zrejmé, že samotný žalobca ani nemal vedomosť o uvedenom zozname, ktorý nemožno považovať za dohodu strán sporu o vyporiadaní BSM a tak jednoznačne súd dospel k záveru, že dohoda medzi stranami sporu

o vypořádání BSM nebola uzavretá do troch rokov od zániku BSM, a preto platí obsah ustanovenia § 149 ods. 4 OZ.

22. Z výpovede strán sporu a tiež svedkyne P. C. mal súd za preukázané, že počas manželstva strán sporu mali viac úverov, pôžičiek a ako si pamätala i svedkyňa, žalobca tieto úvery stále prefinancoval. K zániku BSM okrem predmetných úverov mali strany sporu hypotekárny úver od Prvej stavebnej sporiteľne vo výške 52 962,31 eura a ako uviedol žalobca táto suma hypotekárneho úveru bola uhradená po tom, ako so žalovanou predali rodinný dom.

22.1. V konaní žalobca uplatňuje zaplatenie polovice úhrad splátok úveru poskytnutých Poštovou bankou, na základe zmluvy o úvere pôžičky na bývanie a úveru Prvej stavebnej sporiteľne, ako pôžičky na rekonštrukciu rodinného domu. Svoj nárok vo vzťahu k úveru od Poštovej banky si uplatnil po úprave petitu titulom splátok úhrad za november až december 2014, t.j. 2x po 52,- eur, spolu 104,- eur. Za rok 2015 (12x52 eur) 624,- eur, za rok 2016 sumu 624,- eur, za rok 2017 sumu 624,- eur a na základe rozšírenia žaloby za obdobie január 2018 až máj 2018 (5x52,- eur) sumu 260,- eur, čo spolu predstavuje sumu 2 236,- eur a z toho uplatňujúc polovicu vo výške 1 118,- eur.

22.2. Vo vzťahu k úhrade splátok voči Prvej stavebnej sporiteľni je predmetom konania uhradenie splátok za november až december 2014 (2x 183,55) t.j. 367,10 eura, za rok 2015 (12x183,55) t.j. 2 202,60 eura, za rok 2016 uhradil 2 202,60 eura, za rok 2017 uhradil 2 202,60 eura a titulom rozšírenia žaloby uplatňujúc 6 splátok za rok 2018 (6x183,55) t.j. 1101,30 eura. Spolu takto uhradil 8 076,20 eura a z toho si uplatňuje polovicu teda 4 038,10 eura. Spolu obe sumy 1 118+4038,10 predstavujú sumu 5 156,10 eura.

23. V zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Nitre bolo povinnosťou súdu posúdiť obsah oboch úverových zmlúv. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 30.11.2011 bola uzavretá zmluva o úvere - pôžička na bývanie, medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom, ako dlžníkom, na základe ktorej bol poskytnutý dlžníkovi úver vo výške 3 500,- eur a dlžník sa ho zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Túto zmluvu podpísala tiež žalovaná ako vlastníka nehnuteľností uvedených v tejto zmluve. Z bodu 4.1. zmluvy vyplýva, že poskytnutím prostriedkov zo zmluvy o úvere vzniká dlžníkovi, každému spoludlžníkovi a vlastníkovi nehnuteľností záväzok tieto peňažné prostriedky, tvoriace pohľadávku banky, vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie. Spoluvlastník a vlastníka nehnuteľností sú zaviazaní na splatenie pohľadávky banky spoločne a nerozdielne. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá počas trvania manželstva strán sporu, počas ich riadneho zdieľania spoločnej domácnosti, keď ani z rozvodového spisu nevyplývalo, že nezhody medzi stranami by siahali až k uvedenému dátumu uzavretia zmluvy, pričom samotná svedkyňa P. C. uviedla, že žalobca a žalovaná spolu žili a riadne hospodárili v čase uzatvorenia zmluvy s Prvou stavebnou sporiteľnou, ktorý dátum je ešte neskorší ako dátum uzavretia zmluvy s Poštovou bankou. Výpoveď svedkyne, že o úvere z Poštovej banky nemala vedomosť ešte neznamená, že tento úver neexistoval, keď jeho existencia je preukázaná samotnou zmluvou, ktorej uzavretie nemožno spochybňovať ani tvrdením žalovanej ohľadne pravosti jej podpisu na zmluve. Dôkazné bremeno o tomto svojom tvrdení neunesla, keď hodnoverným spôsobom svoje tvrdenia nepreukázala, napríklad mohla tak urobiť vyhotovením znaleckého posudku znalcom z odboru grafológie. Vo svojej výpovedi žalovaná pritom sama uviedla, že predmetné zmluvy podpisovala i keď na túto z Poštovej banky si nepamätá, ktoré tvrdenie však ako uviedla aj právna zástupkyňa žalobcu, nepostačuje, aby sa zbavila záväzku vyplývajúceho z tejto zmluvy.

23.1. Dňa 15.02.2012 bola uzavretá zmluva o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel žalobca, ako dlžník, a žalovaná, ako spoludlžník - ďalší dlžník (ako to vyplýva zo zmluvy) s Prvou stavebnou sporiteľnou, a.s. Bratislava. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 24 500,- eur a záväzok dlžníka splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach po 183,55 eura. Z článku V. zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa zaväzujú plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo všeobecných podmienok. Dlžník najmä: 1. všetky splátky medziúveru, resp. uhradiť včas a riadne, 2. uhradiť všetky náklady a poplatky súvisiace s poskytnutým medziúverom a stavebným úverom (ďalej tak, ako je to vedené v tomto článku, v bodoch 1-13). Z obsahu zmluvy je nesporné, že ide o spoločný úver strán sporu. Žalovaná v konaní tvrdila, že finančné prostriedky z tohto úveru neboli použité pre potreby rodiny. Toto svoje tvrdenie však nijakým spôsobom nepreukázala. Celková výška medziúveru stavebného spotrebiteľského úveru bola 24 500,- eur. Zmluvu podpísala aj žalovaná, ktorá túto skutočnosť ani nespochybňovala a je preto málo pravdepodobné, aby počas spoločného žitia so

žalobcom a spoločného hospodárenia, ako to potvrdila svedkyňa, mohlo sa stať, že by žalobca minul tieto finančné prostriedky výlučne pre seba. Samotná svedkyňa P. C. vo svojej výpovedi pritom uviedla, že vie, že žalobca určite neminul peniaze pre seba, mali spoločný účet. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno v tom, že by túto predmetnú zmluvu podpísala pod nátlakom, teda, že by tento úkon nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, ako to vyžaduje § 37 ods. 1. Žiaden nátlak zo strany žalobcu na žalovanú nebol v konaní preukázaný, pričom by muselo ísť o nátlak, ktorým môže byť priame fyzické donútenie alebo bezprávná vyhrážka. Tiež nebolo preukázané, že by tento úkon nebol urobený vážne, to znamená, že konajúci nechcel svojim prejavom vôle vyvolať právne následky. Je zrejmé, že pri podpise zmluvy šlo obom stranám o poskytnutie predmetného úveru.

23.2. V konaní žalovaná nepreukázala ani tvrdenie účelového konania žalobcu, ktoré malo spočívať v tom, že nepodal v trojročnej prekluzívnej lehote žalobu o vyporiadanie BSM a tým jej odoprel možnosť obrany voči jeho nároku. Samotný žalobca vo veci na pojednávaní dňa 16.10.2020 uviedol, že predajom rodinného domu sa riešil hypotekárny úver zo dňa 06.06.2012, t.j. 52 962,31 eura a keď chcel aby doriešili aj jeho pôžičku žalovaná mu povedala, že aby si to vyplatil sám a keď sa nedohodli, musel podať túto žalobu. K tomu treba uviesť, že aj samotná žalovaná mala právo podať v lehote troch rokov od zániku manželstva a BSM návrh na jeho vyporiadanie, čo neurobila. Vo veci nepredložila žalovaná žiadny dôkaz na preukázanie tvrdení, že predmetný úver mal byť urovnaný v rámci rozdelenia spoločného majetku.

24. Žalovaná vo veci poukazovala na to, že žalobca má akékoľvek nedoplatky na úveroch kompenzované hnuiteľným majetkom, ktorý bol uvedený v zozname vecí, ktorý spísala za súčinnosti dcéry P. C.. Na pojednávaní dňa 16.10.2020 právny zástupca žalovanej uviedol, že k momentu uplatnenia kompenzačnej námietky poukazuje na pojednávanie konané dňa 14.11.2018.

24.1. Započítanie (kompenzáciu) upravuje ustanovenie § 580 OZ podľa ktorého, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

24.2. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého dlhu, ak niektorí z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie. Započítanie je formou bezhotovostného vyrovnaní, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. OZ upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to jednostranným právnym úkonom a dohodou. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Právne účinky nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené k tomu všetky predpoklady pre započítanie a to: a) vzájomnosť pohľadávok, b) plnenie rovnakého druhu, c) spôsobilosť pohľadávok na započítanie, d) prejav smerujúci k započítaniu. Započítací prejav (kompenzačnú námietku) treba adresovať druhému účastníkovi. Ide o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. OZ. Z jeho obsahu musí byť zrejmé najmä to, ktorá pohľadávka, alebo viaceré pohľadávky, sa uplatňujú na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa. Započítací prejav možno urobiť aj v rámci základného občianskeho súdneho konania, ako obranu proti žalobe, ktorou žalobca uplatňuje svoju pohľadávku voči žalovanému. Ak by však žalovaný svojou započítacou námietkou uplatnil viac, než predstavuje žalobná pohľadávka, išlo by v tejto prevyšujúcej časti o vzájomný návrh. Ak chýba niektorý z uvedených predpokladov tieto účinky nenastanú.

24.3. Právny zástupca žalovanej vo veci uviedol, že k momentu uplatnenia kompenzačnej námietky poukazuje na pojednávanie zo dňa 14.11.2018. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.11.2018 nevyplýva, že by došlo k prejavu smerujúceho k započítaniu. Žalovaná vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že po rozvoze si podelili majetok a zakladá do spisu súpis vecí, ktoré pripadli žalobcovi za 10 605,- eur a jej pripadli v hodnote 1 160,- eur. V konaní tak nedošlo k započítaciemu prejavu ako jednostranného právneho úkonu, pre platnosť ktorého sa vyžaduje splnenie náležitostí ustanovenia § 34 a nasl. OZ. K takémuto prejavu nedošlo, a to ani k uvedeniu výšky, v akej by malo dôjsť k započítaniu proti pohľadávke žalobcu. Tvrdenie žalovanej tak nemožno posúdiť ako kompenzačné námietky. Samotný žalobca, ako vyplýva z vyššie uvedeného, spochybnil správnosť zoznamu vecí, čo do jeho obsahu, ako i cien hnuiteľných vecí, ktoré si mal vziať.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vo vzťahu BSM strán sporu nastala nevyvrátiteľná zákonná domnienka vyporiadania BSM podľa § 149 ods. 4 OZ. Táto v súvislosti s ustanovením § 853 ods. 1 OZ sa vzťahuje i na predmetné spoločné úvery žalobcu a žalovanej. Z dokazovania vyplýva, že išlo o spoločné záväzky oboch strán sporu, ktoré mali byť vyporiadané v konaní o vyporiadanie BSM, alebo dohodou. Preto vo veci nejde o bezdôvodné obohatenie (§ 454 OZ), ale o vyporiadanie BSM v zmysle § 149 ods. 4 OZ. K poskytnutiu úverov a k povinnosti splácať úvery došlo počas tvrdenia manželstva, pričom z úverových vzťahov sú dlžníkmi obaja, teda žalobca i žalovaná spoločne a nerozdielne. Ide teda o spoločný záväzok patriaci do BSM, pre ktorý platí, ako už vyššie uvedené, režim ustanovenia § 149 ods. 4 OZ. Z úverových vzťahov sú obe strany dlžníkmi spoločne a nerozdielne. V konaní bolo preukázané a žalovaná to ani nespochybňovala, že úvery splácal po rozvoде manželstva iba žalobca a žalovaná sa na úhradách po rozvoде nepodielala vôbec. Preto podľa § 149 ods. 4 OZ v spojení s ustanovením § 145 ods. 2 OZ a ustanovením § 511 ods. 3 OZ patrí žalobcovi nárok na zaplatenie toho, čo na podiel žalovanej na predmetných spoločných úveroch po zániku BSM uhradil. Uvedené vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov, vychádzajúc zo stanoviska uvedeného v R 22/1991, podľa ktorého, ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli a o ich spoločnom majetku platí to, čo je stanovené v § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako polovicu) môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu.

26. V konaní žalovaná vzniesla námietku premlčania, ktorá sa podľa nej mala odvíjať od obsahu ustanovenia § 454 OZ a v takom prípade premlčacia doba subjektívna je dvojročná. V tejto súvislosti poukázala na stanovisko Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 5Co/448/2013. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol „keďže nárok navrhovateľky okresný súd subsumoval podľa § 454 OZ, premlčanie bolo potrebné posudzovať podľa ust. § 107 ods. 1 OZ, ktoré upravuje subjektívnu premlčaciu lehotu“. Z odôvodnenia tohto rozsudku ďalej vyplýva, že v konaní si navrhovateľka uplatňuje žalobným návrhom zaplatenie polovice splátok úveru, pričom ako bolo konštatované Okresným súdom v tejto veci a to Okresným súdom Dolný Kubín posudzovaná zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru nezakotvuje solidaritu dlžníkov, t.j. neobsahuje záväzok navrhovateľky a odporcu, že majú dlh plniť spoločne a nerozdielne, preto ide o povinnosť delenú a ich podiely na dlhu sú rovnaké. Okresný súd tak posúdil uhrádzanie splátok navrhovateľkou aj za odporcu, ktorému potom vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 454 OZ. Toľko z citovaného rozsudku KS v Žiline.

26.1. V danom prípade však bolo preukázané, že žalobca i žalovaná zodpovedali veriteľom spoločne a nerozdielne tak, ako to bolo aj v zmluvách dohodnuté. Preto súd predmetný nárok žalobcu v prejedávanej veci posúdil v zmysle ustanovenia § 511 ods. 3 OZ. Regresný nárok v zmysle § 511 ods. 3 OZ je majetkovým právom, ktorý sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Dôvodnosť použitia tohto ustanovenia vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov o použití § 454 OZ, podľa ktorej prípad bezdôvodného obohatenia vo forme plnenia za toho, kto mal právnu povinnosť plniť sám, prichádza do úvahy len vtedy, keď ten, za ktorého bolo plnené bol povinný podľa práva plniť sám, avšak neplnil, zatiaľ čo ten, kto za neho plnil, sám túto povinnosť nemal. Čo pre prejedávanú vec nemožno aplikovať. V súvislosti s posúdením premlčacej trojročnej všeobecnej doby súd tiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Žilina vo veci sp. zn. 11Co/190/2018.

27. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Posudzujúc jeho nárok, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, vychádzajúc z ustanovenia § 101 OZ, súd bral zreteľ na dátum podania žaloby na súd, t.j. dňa 30.11.2017. V prípade uplatnenia nároku žalobcu za uhradenie splátok na úvere vo vzťahu k Poštovej banke je daná dôvodnosť žaloby v mysle jej zmeny a následnom čiastočnom späťvzatí, a to za úhradu mesiacov za november až december 2014, t.j. 2x po 52,- eur, spolu 104,- eur. Za rok 2015 (12x52 eur) 624,- eur, za rok 2016 sumu 624,- eur, za rok 2017 sumu 624,- eur a na základe rozšírenia žaloby za obdobie január 2018 až máj 2018 (5x52,- eur) sumu 260,- eur, čo spolu predstavuje sumu 2 236,- eur a z toho uplatňujúc polovicu vo výške 1 118,- eur.

27.1. Dôvodnosť žaloby, čo do uhrádzania splátok úveru vo vzťahu k Prvej stavebnej sporiteľni, je daný, a to za november až december 2014 (2x 183,55) t.j. 367,10 eura, za rok 2015 (12x183,55) t.j. 2 202,60 eura, za rok 2016 uhradil 2 202,60 eura, za rok 2017 uhradil 2 202,60 eura a titulom rozšírenia žaloby uplatňujúc 6 splátok za rok 2018 (6x183,55) t.j. 1101,30 eura. Spolu takto uhradil 8 076,20 eura a z toho si uplatňuje polovicu teda 4 038,10 eura. Spolu obe sumy 1 118+4038,10 predstavujú sumu 5 156,10 eura.

27.2. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

28. O úroku z omeškania rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z pôvodne dlžnej sumy od 29.11.2017 a na pojednávaní dňa 28.09.2018 rozšíril žalobu. Súd však priznal z pôvodne uplatnenej sumy úrok z omeškania počnúc nasledujúcim dňom po doručení žaloby žalovanej, t.j. od 27.02.2018. Vzhľadom na rozšírenie žaloby spolu o sumu 680,65 eura súd priznal úrok z omeškania tak ako bol uplatnený, t.j. od 28.09.2018. Vo zvyšku, v časti úroku z omeškania, súd žalobu zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Podľa § 396 ods. 1, 3 CSP, Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

32. Žalobca si v konaní pôvodne uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 535,42 eura a následne na pojednávaní dňa 28.09.2018 rozšíril žalobu o sumu 680,65 eura. Celkom tak uplatnil úhradu sumy 6 216,07 eura. Je pravdou, že čiastočne čo do sumy 1 059,98 eura s prísl vzal žalobca žalobu späť, urobil tak vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a tým je dané jeho zavinenie na čiastočnom späťvzati žaloby. Predmetom konania zostala suma 5 156,09 eura. Žalobcovi bol priznaný nárok vo výške 5 156,09 eura, jeho úspešnosť potom predstavuje 82,95 % ($5\,156,09 \times 100 : 6\,216,07$) a jeho neúspešnosť v konaní a úspešnosť žalovanej predstavuje 17,05 %. Žalobcovi tak priznal súd nárok na pomernú časť náhrady trov konania vo výške 65,90 % ($82,95\% - 17,05\%$) a to titulom úhrady súdneho poplatku a odmeny právnej zástupkyne za zastupovanie pred súdom prvej inštancie ako i v odvolacom konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekučné konanie sa začína na návrh. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 1,2 zák. č. 233/1995 Z.z.).

Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu. Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zák. č. 233/1995 Z.z.).